

[Bertel Dahlgaard.]

anden karakter, men med samme formål var fremsat af det radikale venstre, vil det ærede medlem se, at Axel Dam aldeles ikke tog afstand fra, at staten greb ind på den måde, det her drejer sig om, nemlig at søge at fremme en udvikling, som Axel Dam i så høj grad var tilhænger af — og så drejede det sig endda om et forslag, der var mere vidtgående end dette.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Hans Rasmussen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den følgende sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om forhøjelse af retsafgifter m. m.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1143, fremsættelsen i tidenden sp. 1902).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Jens Hansen: Med hensyn til dette lovforslag kan man vist roligt sige, at lovgivningen ikke er foran, men snarere bagefter. Staten har været uhyre beskeden i sine krav om retsafgifternes størrelse, og udviklingen har medført, at der ikke mere er balance mellem afgiftsprovenu og udgifterne. Ser man lovforslaget igennem, viser det sig, at det omfatter ændringer i love, der for nogles vedkommende har været uforandrede fra før århundredskiftet. Når den omstændighed tages i betragtning, at der i finansåret 1938-39 var omtrentlig balance imellem indtægter og udgifter, medens finansåret 1955-56 viste et afgiftsprovener på 12 mill. kr., der modsvarede af 24 mill. kr. i udgifter, kan man vist uden overdrivelse sige, at finansministeren har været beskeden og fortjener sit lovforslag gennemført hurtigt.

Principielt mener jeg, at man bør hævde

det standpunkt, at staten ikke bør sætte penge til på de områder, lovforslaget omfatter. Endvidere mener jeg, at der principielt ikke skal gives statstilskud til borgere og institutioner, der får udstedt pantebreve i fast ejendom, ej heller bør der gives statstilskud i forbindelse med udstedelse af skøde eller ordning af skifteretssager. Som forholdet er under den nuværende lovgivning, gives der nemlig reelt statstilskud til disse og mange andre med dette lovforslag forbundne områder.

Som bidrag til spareforanstaltningerne er dette lovforslag velbegrundet. Selv om der reelt er tale om en 100 pct.s forhøjelse af retsgebyrerne, opnås der sagligt dette, at staten får balance mellem indtægter og udgifter, og at et lovgivningsområde, der økonomisk set principielt bør hvile i sig selv, kommer til at gøre det.

Jeg er vidende om, at der i finansudvalget har fundet en drøftelse sted om retsafgifternes størrelse, og at man derfra tilskyndede til en drøftelse og en afgørelse her i tinget. Jeg skal på mit partis vegne anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling.

Henry Christensen: Det foreliggende lovforslag må ses som led i planerne om besparelser på 100 mill. kr., som den højtærede finansminister har bebudet i forbindelse med finansieringsgrundlaget for folkepensionsforslaget. Nu har det ude omkring allerede vakt nogen undren, at besparelser efter den højtærede ministers opfattelse kunne være det samme som forhøjelse af forskellige afgifter til staten; og det foreliggende forslag giver i så henseende et rimeligt grundlag for denne undren. Jeg mener derfor, der kan være grund til at gøre nogle enkelte principielle bemærkninger.

I det omfang, staten leverer ydelser til befolkningen for en mindre pris end statens udgifter til ydelserne, vil en forhøjelse af prisen op til det niveau, hvor statens tilskud elimineres, kunne betragtes ud fra synsvinklen besparelser på statsbudgettet; men hvis statstaksterne forhøjes ud over dette niveau, bliver der i stedet tale om beskatning og endda om særbeskatning. Det er ikke mindst det, vi, så vidt jeg kan se, er blevet præsenteret for i det foreliggende lovforslag, og i så henseende kan jeg